

Зифа Кадырова:

«Бәхетем – балаларымда»

Күркәм юбилее уңаеннан, язучыда кунакта булдык.

бирмадем, бәхәскә кермадем. Тукай да бөтен кешегә ярап бетерлек итеп яза алмагандыр. Беркемгә үпкәм юк.

Нигә Язучылар берлегенә кермәвем турындагы сорауны еш бирәләр. Анда чакырмадылар түгел, чакырдылар. Чакырганда бара алмадым. Ә хәзер, яза-яза, күп нәрсәне аңлыйм. Татарстан Язучылар берлегенә керерлек китабым язылмаган әле минем. Әдәбиятка соң килдем. Башлаган ике өсрөм бар, аларны тәмамлагач, балки уйлап карармын.

«Халыктан рәхмәт сүзләрен күп ишетәм»
– Сез ничек уйлайсыз, бүген язучыларга игътибар жигәме?

– Миңа жигә. Калганнар өчен жавап бирә алмыйм. Мин алар арбасында түгел, минем үзем бер арба.

– Кигап чыгару бик зур чыгымнар сорый. Асча ничек жигерәсез?

– Баштагы чорларда бик кыен булды. Кредитлар алырга тулы килде. Мин халыкны китсапыз тотмаса тырышам. Быел ике китабымны яңадан чыгардык. Күп менә типография бәйләре генә үскәннән үсә, юкарак көзгәзгә күчәргә мәжбүр булдык.

– Сезнең өсрәләр күбрәк хатын-кыз язмачылары турында. Аларны укыган кеше нинди фикергә килергә тиеш? Сез нәрсә пропагандалыйсыз?

– Сабырлык һәм зирәкле. Хәзерге яшларга зирәкле жигәми. Минем өчен тормышта гаиләне саклау, балаларны ятим итмәү темасы беренче урында тора. Яшлар пыр тузып талаша, һәрберсе үзен генә кайгырта, ә балаларны уйлауы юк. Бала иртән өтисен дә, әнисен дә күрәп, елмаеп уянырга тиеш. Иңчәсәм, хатын-кыз уйлансын иде бу хакта. Хәзер ирләр юк дәрәжәсендә, аларны әнә 20 ел саен сугыш кыра, калганнары да, авырлыкларга түзә алмайча, эчкәчелеккә бирелә. Ир балаларны тәрбияләргә акыллы, каты куллы әтилар жигәми.

Быел яз Башкортстанга кайткач, бер ир-ат килеп керде. «Зифа апа, мине хәтерин сезме? Моннан 10 ел элек сезне күрүп, киттабымны укучым турында өйттем. Сез шулвакыт: «Укып үзәнә нинди файда алдың?» – дип сорадыгыз. Сез шул сорауны биргәннән соң киттапны тагын бер кат укып чыктым. Мин аман төртүпсез идем. Хатыным, түзә алмайча, ике балабызны алып, ташлап чыгып китте. Аларны кире алып кайттым, бүгенге көндә мин – 4 бала атасы, бик бәхәтле кеше. Сезнең кайтканыгызны ишетеп, рәхмәт өйгергә килдем», – диде.

Рәхмәт сүздәре белдергән хатлар интернет аша да күп килә.

Гөлнәз Хәбибуллина

■ Зифа Кадырова Чаллы шәһәрненән берничә чакрым ғына ераклыкта урнашкан бакча йортында яши. Көзгә бакчага сокланып йөргәч, баллап чәй эчтек, дөнья хәлләре һәм икәт турын да сөйләштөк.

«Мин хәзер дә шул ук Зифа Кадырова»

– Зифа ханым, бу элек янган бакча өегез урынында төзелгән яңа йортмы?

– Әйе, 2019 елда янган чыгып, йортсыз калдык. Бөтен архивым янып бетте... Бурычка бата-бата булса да 2020 елда яңа йорт күтәрә башладым. Жирсез тормышымны күз алдына китерү мөмкин түгел иде. Уз йортың белән яшау рахат – балалар, онькларым килә...

– Сез менә гап-гади кеше булып яшәдегез дә, популяр шәхескә өверелдегез. Өегездән дә кеше өзәлми. Мондый тормыш сезне арымтыймы?

– Мин шундый тормышка ияләшкән кеше. Без үскәндә әни өй янында бакча уртасына мич чыгартып, көне буе шуңа чәй кайнатып, аш пешерә, ап-ак итеп керләп юа, аларны матур итеп бауга элә иде. Үткән бер кеше, безгә кереп, чәй эчеп китә иде. Әнине мин 1991 елда үз яныма – Чаллыга алып килдем. Ул беренче каттан фатир алды. Күршәләр өйләренә кайтканда өнигә кереп чәй эчеп чыга торган иде. Күп итеп пирожки пешереп куя да: «Әнә шул шул кайтып килә, кая, бирим әле», – дип, үзе кешенең каршына йөгәрәп чыга. Шулхәтле кунакчы булды әнием.

Үзем тормышка чыккач, бездә сәңлем яшәде, аннан иремнең яшүсмер әнисен үзәбезгә алдык. Мин – әниемне, әни үз әнисен алып килде. Үзәбездә – ике бала, «малосемейка»да торабыз. Күршәләр белән ике арадагы ишек беркайчан бикланмаде. Балаларның бөтен сыйныф-ташлары бездә булды. Гомер буе шулай яшәдек. Мин хәзер дә шул ук Зифа Кадырова. Кигап яза башлап популярлыкка ирешүем белән миңдә берни дә үзгәрмәде.

– Зифа апа, туган яктарыгыз, балачагыгыз турында сөйләгез әле.

– Мин тумышым белән – Башкортстанның Учалы районы Ахун авылыннан. Әти белән әни без кечкенә чакта аерылдык. Безне – балаларны бүлделәр. Әти хольксызрак иде. Минем тормыш юлым сикәлтәле булды. Әсәрләремдәге сюжетлар да күбесе үз тормышымнан алынган. Авылдан 19 яшемдә чыгып киттем. Яшәргә тырыштык, югалмадык. Зур, ныклы гаилә кору турында хыялландым. Мин гомер буе бәхәтле хатын булып яшәдем, ирем белән бик матур пар идек. (Зифа ханымның ире Марсель Кадыров 2013 елда вафат була. – Автор). Аллага шөкер, балалар да парларыннан уңды. Кыяем тынымч, балаларны ярата, улым үз гаиләсе өчен янып тора. Әтиләре балаларыбызга: «Сез әниегезне чыгып киткәндә һәм кайтып кергәч качаклап үбәргә тиешсез», – дип өйтә торган иде. Улым Русланга 45 яшь тула, ул килә дә мине качаклап үбә. Кызым Регина да шулай. Алар балалыкларын саклап калды, явызланмады. Киләнем дә «әни» дип кенә тора. Ул яктан хәзер бөтен бәхәтәм – балаларымда.

«Беркемгә үпкәм юк»

– Зифа ханым, жигди авырып алдыгыз, дип беләм. Хәзер саламәттәлегез ничек?

– Начар дисәм – начар, өйбәт дисәм – өйбәт. 65 яшемне күрер өчен (язучының туган көне – 7 октябрьдә. – Автор), операциядән баш тарттым.

– Йөрәккәме?

– Әйе. Күп нәрсә көефтән дә тора, төшенкелек чиргә китерә. Мин, Аллага шөкер, бүгенге көндә бар нәрсәдән канәгать. Шуңа күрә чир алегә чигәнде, өмма ул беркай да китмаде.

– Авыру сөбәплә икәтәтә да пауза булып алгандыр?

– Башлаган китабым тәмамланмаган килеш калды... Майдан бирле калам тоткан юк.

– Көндәлек эшләр белән шөгьльләнгәндә өсөр турында уйлап йөрисезме?

– Баш ял итми, ул гел эшләп тора. Кемнәрдер: «Син язучы түгел», – ди инде миңа. Мин үземне язучы дип санамыйм да. Язу ул – күңел халәте. Күңеләмдәгене башкаларга да жигкерәсем килә. Замана тудырган сораулар жавап эзләргә мәжбүр итә. Бүгенге көнне алсак, шушы махсус хәрби операция проблемалары ғына да шулхәтле күпкырым. Алар әле тагын да өстәлә торачак.

– Зифа ханым, киттапларыгызны чират торып алсалар да, өсрәләрәгез театр сәхнәләреннән төшмәсә дә, сез каламдәшләрәгез тарафыннан кыерсытуларга дучар булган язучы.

– Хәзер мине таптаучылар кимеде инде. Зур язучылар кул биреп исәнләшә. Чөнки мин нәрсә генә ишетсәм дә, берсенә дә жавап

Фото – З. Кадыроваңың шәхси архивынан